૬૪૫૮

પ્રસ્તાવના.

આ નાનું પુસ્તક ઇંગ્રેજીમાં જયોર્જ ફ્રીટીંગ સાહેબે બનાવ્યું. એની ૧૫૦૦૦૦૦ કરતાં વિશેષ નકલ ખપી ગઇછે; વળી એનું ભાષાંતર યુરોપની ૧૧ ભાષાઓમાં થઇ ચુક્યું છે. અને એ વાંચ્યાથી ઘણાઓને લાભ થયોછે. મને એવું લાગ્યું કે જો ગુજરાતીમાં એનો તરજુમો કરાય તો ગુજરાતી ભાષા જાણનારા પણ તેનો લાભ લે. આ કારણથી આ પુસ્તક ગુજરાતીઓની મુલાકાત કરવા બહાર પડ્યું છે, અને ઉમેદ છે કે દેવની મેહેરબાનીથી તેની મુલાકાત કરનારાઓને તે લાભ કર્તા થશે.

દેવે પોતા તરફથી પાપીઓને વાસ્તે સંપૂર્ણ તારણ મેળવેલું છે અને તે તેના પુત્ર ખ્રીસ્ત ઇશુમાંછે. તારણ સંપાદાન કરતાં દેવને અકથ્ય કિંમત પડી છે. કાલવરી અથવા ગલગથાની જગ્યાએ તેના ઇનસાફે તેના પુત્રને માર્યો છે અને તેનો જીવ લીધો છે. મરતી વખતે ખ્રીસ્તે બુમ પાડી કે "સંપૂર્ણ થયું." હા પાપીઓને વાસ્તે તારણનું કામ સંપૂર્ણ થયું છે. આકાશમાં આ મરનારનો અવાજ ગયો અને બધે ગાજી રહ્યો. દુતોએ પોતાના મોહોમાં અજાયબીના કારણની આંગળીઓ ઘાલી એ વિચારથી કે દેવ આદમ પુત્રો પર આટલો પ્યાર કરી શકે કે તેઓનાં પાપ પોતાના દીકરા પર મુકે અને તેને કતલ કરે.

હા, હે પ્રીય વાંચનારાઓ આપણ સર્વેને વાસ્તે આ ખ્રી-

સ્તનું અદભૂત મરણ થયું છે. દેવે જાહેર ખબર કહાડી છે કે હે પાપીઓ તમારા પાપનો પસ્તાવો કરો અને મારો પુત્ર ખ્રીસ્ત જેણે પોતાનાજ મરણથી તમારા પાપની સજા પોતાના શરીરમાં સહી તેને વિશ્વાસને દ્વારે પોતાનો તારનાર કરી લો. "તેનામાં આપણને ઉદ્ધાર એટલે પાપોની માફી છે." કલો. ૧;૧૪ જો તમે વિશ્વાસ કરનાર હો તો તારણની ખાતરી તમને કેમ ના હોવી જોઇએ? અને જો તમારૂં તારણ થયું હોય તો તમે સુખી કેમ ના હોવા જોઇએ?

જેઓ ખ્રીસ્ત તારનારની વાત સાંભળીને અથવા આ મહિમાની સૂવાર્ત્તાની વાત જાણીને તેને તુચ્છ કરે છે તે દેવની પ્રીતિ તથા દયાને તુચ્છ કરે છે અને પોતા પર ભારે સજા આણે છે.

"જે કોઇએ મુસાનું નિયમશાસ્ત્ર ગણકાર્યું નહિ, તે દયા પામ્યા વગર બે કે ત્રણ શાહેદી પરથી મરણ પામતો; તો જેણે દેવના પુત્રને પગ તળે છુંદયો, ને કરારના જે લોહીથી પોતે પવિત્ર થયો હતો તેને અશુદ્ધ ગણ્યું, ને કૃપાના આત્માનું અપમાન કીધું, તે કેટલી વધતી કઠણ સજા યોગ્ય થશે, તે વિશે તમને શું લાગેછે"? હેબ્રુ ૧૦. ૨૮, ૨૯.

૧૮૯૬ સ. દે. દે.

૬૪૫૮

તમે કયા કલાસમાં મુસાફ્રરી કરો છો?

કેટલીવાર આ સવાલ પુછવામાં આવ્યો છે? હે વાંચનાર આ સવાલ હું તમને પુછવા ચાહું છું. ખચિત છે કે તમે મુસાફ્રરી કરો છો અને તે અનંત કાળ તરફ્ર કરો છો. કોણ જાણે કદાપિ આ વખત તમે છેકજ આખરને છેડે આવી પહોંચ્યા હો.

ત્યારે પ્રીતિ પૂર્વક આ સવાલ હું તમને કરવા ચાહું છું કે તમે કયા કલાસમાં મુસાફરી કરો છો? ફ્રકત ત્રણ કલાસ છે તે કલાસોનું વર્ણન હું તમારી આગળ કરીશ એ માટે કે "જેની સાથે તમારે કામ છે" તેની સન્મુખ તમે પોતાને પારખો.

૧ લો કલાસ—જેઓ તારણ પામ્યા છે અને એ વાત જાણેછે.

૨ જો કલાસ—જેઓને તારણની ખાતરી નથી પણ જેઓ ખાતરી કરી લેવાને વાસ્તે આતુર છે.

૩ જો કલાસ—જેઓ તારણ પામ્યા નથી એટલુંજ નહિ પણ એ વિશે બિલકુલ બે ફીકરા છે.

વળી હું સવાલ કરૂં છું કે કયા કલાસમાં તમે મુસાફ્રરી કરોછો? જ્યારે અનંતકાળનું સુખ અથવા અનંતકાળનું દુઃખ માણસની વાટ જુએછે ત્યારે બે ફીકરા રહેવામાં કેટલી ભારે

ઘેલાઇ છે ? એક વખત એક માણસ એક રેલવે સ્ટેશન પર દોડતો આવ્યો, હાંફતાં હાંફતાં જેવો તે ગાડીમાં બેઠો કે તરતજ ગાડી ઉપડી.

પાસે એક બેસનારે તેને કહ્યું કે તમે બહુ સરસ દોડયા. તેણે ઘણા હાંફવાના કારણથી અચકતે અચકતે અવાજે જવાબ આપ્યો કે મેં ચાર કલાકનો ઉગારો કર્યો છે માટે દોડવું સારી રીતે મજરે આવ્યું છે.

ચાર કલાકના ઉગારાને વાસ્તે આવી દોડાદોડ કરી તો અનંતકાળને વાસ્તે શું કરવું જોઇએ ? અરે અનંતકાળને વાસ્તે શું કરવું જોઇએ ? શું હાલ હજારો હોંશીઆર અને દિર્ઘ દ્રષ્ટીના માણસો નથી કે જે આ જીંદગીનાં પોતાનાં કામ પર ભારે તીક્ષણ નજર રાખેછે પણ પોતાની આગળના અનંતકાળની બાબતમાં છેક આંધળા છે ? ગલગથાની ટેકરીપર લાચાર બંડખોરો પર દેવની અપાર પ્રીતિ જાહેર થયા છતાં, દેવે પાપ પર પોતાનો ભારે ધિક્કાર જાહેર કર્યા છતાં, માણસનું આયુષ્ય આ જગતમાં છેક ટુંકું છે એ જાણ્યા છતાં, મરણ પછી ઇનસાફનો ભયંકર કોરડો આવશે તે માલમ પડવા છતાં, વળી મુકરર કરેલી ખાહીની બાજુએ નરકને કિનારે હોવાના અસહ્ય દુઃખથી આખરે જાગરૂત થવાનું ગંભીર સંભવિતપણું માલમ પડ્યા છતાં માણસ દુઃખની હદ તરફ વહ્યાં જાયછે. જાણે કે દેવ ના હોય, મરણ ના હોય, ઇનસાફ ના હોય અને સ્વર્ગ તથા નરક ના હોય, એમ તેઓ નિશ્ચીંત

રેહેછે. આ પૃષ્ઠોનો વાંચનાર જો એવો હોય, તો દેવ આજ વખતે તમારા પર દયા કરે, અને જ્યારે તમે આ વાકયો વાંચોછો ત્યારે તે તમારી જોખમવાળી હાલત તરફ તમારી આંખો ખોલે અને તમને બતાવે કે તમે અનંત દુઃખના દરિયાના લપશી જવાય એવા કિનારે ઉભાછો!

હે મીત્ર, માનો કે ન માનો, તમારી હાલત ખચીત ભયંકર છે! અનંતકાળની બાબતનો વિચાર પોતાથી દુર ના કરો. યાદ રાખો કે જે માણસ બીજાને ઢીલ કરાવીને ઠગે છે તેની માફક વિલંબ માત્ર ચોર છે એટલુંજ નહિ પણ વળી તે ખુની છે. આ કહેવતમાં ઘણી સત્યતા છે કે ધિમે ધિમેનો રસ્તો "કદિ નહિ" ના શેહેરમાં પહોંચાડેછે. હે વાંચનાર, હું તમારી વિનંતી કરૂંછું કે એ માર્ગે વધારે વાર ના ચાલો; "હાલ તારણનો દિવસ છે."

પણ કોઇએક કહેછે કે મારા આત્માની બેહેતરીની બાબતમાં હું નિશ્ચીંત નથી. મારૂં ભારે દુઃખ એક બીજા શબ્દમાં રહેલું છે—એટલે

અનિશ્ચતામાં.

એટલે જે બીજા કલાસના મુસાફરો વિશે તમે વાત કરોછો તેઓમાં મારો હિસ્સો છે.

હે વાંચનાર, બે પરવાઇ અને અનિશ્ચયતા એકજ બાપ એટલે અવિશ્વાસનાં છોકરાં છે. બે પરવાઈ માણસના પાપ અને નાશ સંબંધીના અવિશ્વાસમાંથી નિપજે છે અને અનિશ્ચયતા માણસને વાસ્તે દેવે જે ખરો અકસીર ઇલાજ કર્યોછે તે પરના અવિશ્વાસથી નિપજે છે. જે લોકો દેવની આગળ

પોતાના તારણ વિશે નક્કિ ખાતરી કરવા આતુર છે, મુખ્યત્વ કરીને તેઓને વાસ્તે આ પૃષ્ઠો લખવામાં આવ્યાં છે. તમારા મનનું ભારે દુઃખ કેટલેક દરજ્જે હું સમજી શકું છું અને મને ખાતરી છે કે આ અગત્યની વાત જાણવાને જેમ જેમ તમે વિશેષ આતુર થશો તેમ તેમ તમારી તરસ તે બાબતમાં વધતી જશે અને આખરે તમને નિશ્ચય માલમ પડશે કે તમારૂં ખરેખર સદા કાળને વાસ્તે તારણ થયું છે. "કેમ કે જો માણસ આખું જગત મેળવે અને પોતાના જીવની હાની પામે તો તેને શો લાભ થશે"? ધારો કે કોઇ ધાર્મિક બાપનો એકનો એક દીકરો દરિયાપર મુસાફરી કરે છે. એવી ખબર આવે છે કે કોઇ પરદેશી કિનારાપર તેનું વહાણ ભાગી ગયું છે. તેના બાપના દિલના દુઃખનું વર્ણન કોણ કરી શકે જ્યાં સુધી કે ભરોસા લાયક માણસની તરફથી તેને ખાતરી ન થાય કે તારો દીકરો સાજો અને સહિસલામત છે?

અથવા ધારો કે તમે ઘરથી દૂર છો. તહાડ ઘણી પડે છે અને રાત અંધારી છે અને તમને બિલકુલ રસ્તો માલમ નથી. જ્યાં બે રસ્તા મળે છે ત્યાં આગળ ઉભા રહીને એક વટેમાર્ગુને તમે જે મુકામે જવા ચાહો છો તેનો રસ્તો પુછો-છો. તે તમને કહે છે કે હું ધારૂંછું કે આ એ રસ્તો છે અને હું આશા રાખુંછું કે જો તમે એ રસ્તે જશો તો મુ-કામે પહોંચશો. શું 'ધારૂંછું' અને "આશા રાખુંછું" એવા

શબ્દો તમને તૃપ્ત કરશે? ખચીત નહીં. એ વિશે તમને પુરી ખાતરી હોવી જોઇએ નહિતો દરેક પગલું જે તમે ભરશો તે તમારી ફીકરને વધારશે. જ્યારે માણસોને માલમ પડે છે કે તેઓના આત્માની અનંત સહિસલામતી જોખમમાં છે ત્યારે જો તેઓ નથી ખાઈ શકતા અને નથી ઉંઘી શકતા તો તેમાં શું આશ્ચર્ય છે!

દોલત ખોવી તે મોટી ખોટ છે,
તંદુરસ્તી ખોવી તેથી વિશેષ ખોટ છે;
પણ આત્માનો નાશ કરવો તે એવી ખોટ છે,
કે જેને કોઇ માણસ યથાસ્થિત નહિ કરી શકશે.

હવે, પ્રીય વાંચનાર, પવિત્રાત્માની મદદથી આ ત્રણ વાતો હું તમારી આગળ જાહેર કરવા ચાહુંછું અને પ્રભુના વચનની ભાષામાં તે આ છેઃ

તારણનો માર્ગ. પ્રેરિ. ૧૬. ૧૭.
તારણનું જ્ઞાન. લુક ૧. ૭૭
તારણનો આનંદ. દાવુદનાં ગીત ૫૧. ૧૨.

હું ધારૂંછું કે આપણને માલમ પડશે કે જો કે આ ત્રણ વાતો એકબીજાની જોડે નિકટ સંબંધ રાખે છે તોપણ તે દરેક અલગ અલગ પાયાપર રહેલી છે; એવી રીતે કે બિલકુલ શક્ય છે કે કોઇ માણસને તારણનું જ્ઞાન હોય પરંતુ ખાતરી ના હોય કે તેને તારણ મળ્યું છે. વળી તેને

માલમ હોય કે મને તારણ મળ્યું છે પરંતુ એ ગ્યાનની જોડે જે આનંદ સંબધ રાખે છે તે તેનામાં ના હોય.

પ્રથમ ત્યારે હું તારણના રસ્તાનું બ્યાન ટુંકામાં કરીશ મેહેરબાની કરીને તમારૂં બાયબલ ઉઘાડો અને નિર્ગમનના ૧૩ મા અધ્યાયની ૧૩ મી કલમ સંભાળીને વાંચો; તે જગ્યાએ યહોવાના મોહોના આ શબ્દો તમે જોશોઃ "ને ગધેડાના પેહેલા જન્મેલાને હલવાનથી તું ખંડી લે; ને જો તેને ખંડી ન લે તો તેની ગરદન કાપી નાખજે; ને તારા પુત્રો મધ્યે માણસના સર્વ પ્રથમ જન્મેલા તું ખંડી લે."

ધારો કે ૩૦૦૦ વરસ પેહેલાં એક બીનાવ બને છે તે આપણે આપણી કલ્પનામાં જોઇએ છિયે. એ માણસ, એક દેવનો યાજક અને બીજો એક ગરીબ ઇસ્રાઇલી ઉભા ઉભા આતુરતાથી વાતચિત કરે છે. ધારો કે તેમની રજાથી તેમની પાસે ઉભા રહીને આપણે તેમનું સાંભળીએ છિયે. દરેકના હાવભાવપરથી માલમ પડે છે કે તેઓ કોઇ જરૂરની બાબતપર વાતચિત કરે છે અને એ સમજવાને મુશ્કેલ નથી કે એક ગધેડાનું બચ્ચું જે કાંપતું તેમની પાસે ઉભું છે તે વિશે તેઓની વાતચિત છે.

ગરીબ ઇસ્રાએલી કહે છે કે મારાપર આટલી વાર દયા કરવામાં આવશે કે નહિ તે જાણવાને હું આવ્યો છું. આ ન્હાનું નબળું પ્રાણી મારા ગધેડાનું પ્રથમ જણિત છે અને જો કે દેવનું નિયમશાસ્ત્ર તે વિશે જે કહે છે તે હું બરોબર

જાણું છું તોપણ હું ઉમેદ રાખું છું કે મારાપર દયા કરવામાં આવશે અને ગધેડાની જીંદગી બચાવવામાં આવશે. ઇસ્રાએલમાં હું ઘણો ગરીબ માણુસ છું અને મને આ નાના બચ્ચાનું નુકસાન ઉઠાવવું મુશ્કેલ છે.

યાજક દઢતાથી જવાબ આપે છે કે પરંતુ દેવનું નિયમશાસ્ત્ર સાફ અને અચૂક છેઃ "ગધેડાના હરેક પહેલા જન્મેલાને હલવાનથી તું ખંડી લે; ને જો તેને ખંડી ન લે તો તેની ગરદન કાપી નાખજે. હલવાન ક્યાં છે?

"અરે સાહેબ મારી પાસે કોઇ હલવાન નથી!"

"ત્યારે જા અને એક હલવાન ખરીદ કરીને આવ નહિતો ગધેડાની ગરદન નક્કિ તોડવામાં આવશે. હલવાનને મરવું જોઇએ નહિ તો ગધેડાએ. બેમાંથી એકનો જીવ જવો જોઇએ.

ગરીબ ઇસ્રાએલી જવાબ આપે છેઃ—"ત્યારે અફસોસ, મારી સર્વે આશા ભંગ થઇ ગઇ છે કેમકે હું એટલો ગરીબ છું કે હલવાન ખરીદ કરી શકતો નથી."

જ્યારે આ પ્રમાણે વાતચિત થાય છે ત્યારે એક ત્રીજો માણુસ ત્યાં આવે છે અને ગરીબ માણસની દિલગીરીની વાત સાંભળીને તેની તરફ ફરે છે અને પ્રીતિથી તેને કહે છે કે "હિમત રાખો, તમારી ગરજ હું પૂરી પાડીશ," અને પછી આ પ્રમાણે કહે છે કે "પેલી દૂર ટેકરીપર અમારે ઘેર એક નાનું હલવાન છે જે અમારા ચુલાની પાસે ઉછેરવામાં

આવેલું છે અને તે ડાઘ તથ એબ વગરનું છે. તે કોઇ વાર ઘેરથી ભટકી ગયું નથી અને ઘરનાં સર્વ માણસોની નજરમાં કૃપા પામેલું છે. એ હલવાનને હું લાવીશ. "પછી તે એકદમ ઉતાવળથી ટેકરીપર જાય છે અને થોડી વારમાં તે સુંદર નાના બચ્ચાને લાવે છે અને હલવાન તથા ગધેડું સાથે સાથે ઉભાં રહે છે.

પછી હલવાન વેદીની સાથે બાંધવામાં આવે છે અને તેનું લોહી વહેવડાવાય છે અને પછી આગ તેને ભસ્મ કરે છે.

હવે ન્યાય યાજક ગરીબ માણસની તરફ ફરે છે અને કહે છે કે "તમે તમારૂં ગધેડાનું બચ્ચું સહિસલામત હરકત વગર ઘેર લઇ જાઓ, હવે તેની ગરદન નહિ તોડાશે. હલવાન ગધેડાના બચ્ચાના બદલામાં મરણ પામ્યું છે અને તે કારણથી ગધેડાનું બચ્ચું કાયદા પ્રમાણે છુટે છે. તમારા દોસ્તે ઘણી મહેરબાની કરી છે.

હવે હે ગભરાએલા ગરીબ માણસ શું આ વાતમાં તમે દેવથી મુકરર કરેલી પાપીના તારણની તસ્વીર નથી જોતા? તમારા પાપના કારણથી તેનો એ દાવો હતો કે તમારી ગરદન ભગાય; એ તમારા સીરપર વ્યાજબી ઇનસાફ હતો. બચવાનો માત્ર એકજ ઉપાય કે દેવ તરફથી ઠરાવેલો કોઇ પાપીઓનો બદલી મરે તો તમારો છુટકો થાય.

હવે તમારી હાલતનો જવાબ આપવાને તમને કોઇ ઉપાય મળી શકતો નથી પણ દેવે પોતાની અપાર પ્રીતિથી

પોતાના વાહાલા પુત્રને તમારી જગ્યા લેવાને હલવાન તરિકે નીમેલો છે. જ્યારે યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારની આંખ તે ધન્યવંત બેએબ પુરૂષપર પડી ત્યારે તેણે કહ્યું કે "જુઓ દેવનું હલવાન જે જગતનું પાપ હરણ કરે છે." યોહાન ૧; ૨૯.

જેમ હલવાન કાતરનારની પાસે લઇ જવાય છે તેમ તે કાલવરીની ટેકરીપર લઇ જવાયો અને ત્યાંજ અને તેજ વખતે તેણે "એક વેળા પાપોને સારૂ, એટલ ન્યાયીએ અન્યાયીઓને બદલે સહ્યું, એ માટે કે આપણને દેવની પાસે તે પોહોંચાડે" ૧ પીતર ૩; ૧૮. "તે આપણા અપરાધોને લીધે પરાધીન કરાયો, ને આપણા ન્યાયીકરણને લીધે પાછો ઉઠડાયો." રૂમી. ૪; ૨૫. એ માટે દેવ જ્યારે કોઇ અધર્મિ પાપી જે ઇશુપર વિશ્વાસ કરેછે તેને ન્યાયી ઠરાવે છે એટલે તમામ ગુનાના તોહોમતથી છુટકો પમાડેછે ત્યારે તે પાપને વિરૂદ્ધ પોતાના વ્યાજબી તથા પવિત્ર દાવામાંથી એક પણ અક્ષર કમ કરતો નથી રૂમી. ૩. ૨૬. દેવને ધન્ય હો કે તેણે એવો તારનાર મુકરર કર્યો છે અને એવું તારણ ઠરાવ્યું છે ?

"શું તું દેવના પુત્રપર વિશ્વાસ કરેછે ?"

તમે જવાબ આપોછો કે "વારૂ, હું એક અપરાધી પાપી માણસ છું અને માત્ર એ એકજ મને મળ્યો જેનાપર હું નિર્ભયતાથી ભરોસો રાખી શકુંછું. હું જરૂર તેના પર વિશ્વાસ કરૂંછું."

ત્યારે હવે હું તમને કહી શકુંછું કે દેવ પોતાની ગણત્રી

પ્રમાણે તેના વધ અને મરણની પૂરી કિંમત તમારે સારૂ ગ-ણેછે જાણે કે એ સર્વે કિંમત તમેજ ભરી આપી હોય.

આ તારણનો કેવો ચમત્કારિક માર્ગ છે! શું આ તારણ મોટું, મહાભારત, ભભકાદાર તથા દેવને પોતાને લાયક નથી? શું દેવના દિલની પ્રીતિનો સંતોષ, તેના પ્રીય પુત્રનો મહિમા અને પાપીનું તારણ સર્વે સાથે મળેલાં નથી? હિંયાં કૃપા તથા મહિમાની કેવી ગાંઠ છે! દેવ તથા આપણા પ્રભુ ઇશુ ખ્રીસ્તનો બાપ ધન્યવંત હો કે જેણે એવું ઠરાવ્યું છે કે તેનો વાહાલો દીકરો સર્વ કામ સંપૂર્ણ કરે અને સર્વે વખાણ પામે અને આપણે ગરીબ લાચાર પાપીઓ તેના પર વિશ્વાસ કરીને સર્વે આશીર્વાદો પામીએ એટલુંજ નહિ પણ આશીર્વાદ દેનારની સોબતમાં સદાકાળ સુધી રહિયે; "મારી સાથે પ્રભુને મોટો માનો; અને આપણે એકઠાં તેના નામને સ્તવિયે" ગીત. ૩૪. ૩.

પણ કદાસ આતુરતાથી સોધ કર્યા પછી તમે એમ કહેશો કે "જ્યારે હું ખરી રીતે પોતાના પરથી અને પોતાનાં સર્વે કામ પરથી ભરોસો ઉઠાવુંછું અને ખ્રીસ્ત તથા ખ્રીસ્તના કામ પર સંપૂર્ણ ભરોસો રાખુંછું ત્યારે એ કેમ છે કે તારણની પૂરી નિશ્ચયતા મને નથી?" તમે કોહોછો કે "જો મારી લાગણીઓ મને એમ કહેવડાવે છે કે એક દિવસ મારૂં તારણ થયું છે તો ઠીક ખાતરી છે કે બીજે દિવસે એ સર્વે આશા રદ થાયછે અને લંગર વગરના આમ તેમ ઉછ-

બતા વહાણની માફક હું છોડાઉં છું." તમે શું કદિ કોઇ કપતાન વિશે સાંભળ્યું છે કે તેણે કોઇ વાર વહાણની અંદર લંગર નાંગરવાથી પોતાના વહાણને છીપાવ્યું હોય? કદિ નહિ. હમેશાં લંગર બહાર નાંગરવામાં આવેછે.

કદાચ એમ હશે કે તમે આ વાત સાફ સમજો છો કે માત્ર ખ્રીસ્તનું મરણ સહિસલામતી પમાડે છે; પણ તમે ધારો છો કે નિશ્ચયતા અથવા ખાતરી પમાડનાર તમારી લાગણી છે.

હવે ફરી તમે પોતાનું બાયબલ લો, કેમકે હું ચાહું છું કે તમે દેવના વચનમાંથી જુઓ કે તે કેવી રીતે માણસને

તારણનું જ્ઞાન પમાડે છે.

એક કલમ જે બતાવે છે કે વિશ્વાસી માણસને શી રીતે માલમ પડે કે તેને અનંત જીવન મળ્યું છે તે ઉપર નજર કરી વાંચવાને હું તમારી વિનંતી કરૂં ત્યાર પેહેલાં માનવ કલ્પના જે બેડોળ આકારમાં તેને વારંવાર ધરે છે તે આકારમાં તે કલમને હું તમારી આગળ મુકીશ "તમને અનંતજીવન છે એ જાણો માટે તમને એટલે જે તમે દેવના પુત્રના નામ ઉપર વિશ્વાસ કરો છો તેઓને આ સારી લાગણીઓ મેં આપી છે." હવે તમારૂં બાયબલ ઉઘાડો અને જ્યારે તમે આનો મુકાબલો દેવના મુબારક અને અવિકારી વચનની સાથે કરો ત્યારે તેની સાથે દિલોજાનથી તમને દેવ એમ કહેવડાવે કે "હું સંશયીઓને કંટાળું છું; ને તારા

નિયમની હું મમતા રાખું છું "ગીત ૧૧૯; ૧૧૩. હાલ જે કલમનો બરોબર ઉતારો નથી કર્યો તે યોહાનના પહેલા પત્રના પાંચમા અધ્યાયની ૧૩ મી કલમ છે અને ખરી રીતે આ પ્રમાણે છે. "તમને **અનંત જીવન** છે એ **જાણો** માટે તમારા ઉપર એટલે જે તમે દેવના પુત્રના નામપર વિશ્વાસ કરો છો તે તમારા ઉપર મેં આ વાતો લખી છે."

પારખાપર્વની રાતે એટલે જે રાતે મીસરદેશનો ઇનસાફ થયો તે રાતે ઇસ્રાએલમાં હજારોના પ્રથમ જણિતોને શી રીતે ખાતરી થઇ કે આ રાતે અમો સહિ સલામત છિયે ?

ધારો કે આપણે તેઓના ઘરોમાંનાં બે ઘરોની મુલાકાત લેવા જઇયે છિયે અને તેઓની વાતચિત સાંભળીયે છિયે.

જે પેહેલા ઘરમાં આપણુ દાખલ થઇયે છિયે તેમાં આપણને માલમ પડેછે કે સર્વે બિક અને શકના કારણથી કાંપેછે.

આ સર્વ બિક અને કાંપવાનું ગુપ્ત કારણ શું છે ? આપણે એની તપાસ કરિયે છિયે ત્યારે તે ઘરનો પ્રથમ જણિત દીકરો આપણને ખબર આપેછે કે "મરણનો દૂત મુલકમાં ફરનાર છે અને જે વખત તે આવશે તે વખત મારી શી વલે થશે તે વિશે મને પૂરી ખાતરી નથી. જ્યારે મરણનો દુત અમારા ઘર આગળ થઇને જશે અને ઇનસાફની રાતની સંપૂર્ણતા થશે ત્યારે તો મને માલમ પડશે કે હું સહિસલામત રહ્યોછું પણ તે વખત સુધી મને માલમ નથી પડતું કે મને શી રીતે સહિસલામતીની ખાતરી હોઇ શકે. અમારા પડોસના

શ્વરના લોક વિશે અમે શાંભળિયે છિયે કે તેઓને તારણની ખાતરી છે પણ એવા વિચાર કરનારાઓને અમે ઘણા મગરૂર સમજીયે છિયે. બધા કરતાં શ્રેષ્ઠ ઉપાય મને એ માલમ પડેછે કે બધું સારૂં થશે એવી ઉમેદ રાખીને આ ભયંકર રાત ગુજારવી.''

આપણે પુછિયે છિયે કે ''શું ઇસ્રાએલના દેવે પોતાના લોકોને વાસ્તે કોઇ સહિસલામતીનો રસ્તો તૈયાર નથી કર્યો ?''

તે જવાબ આપેછે, કે ''ખરી વાત, અને તે બચાવના ભાગનો અમોએ લાભ લીધો છે. અમારા ઘરના ઉતરંગ તથા બે શાખાઓપર એેહેલા વરસના નિર્દોષ તથા બેએબ હલવાનનું લોહી અમે છાંટયું છે પણ બચાવની પૂરી ખાતરી અમને થઇ નથી.''

હવે આપણે આ સંદેહવાળા ગભરાએલા લોકોને મુકીને પડોસના ઘરમાં જઇએ.

એક દમ આપણી નજર આગળ કેવો ફેરફાર દેખાયછે. શાંત્તિનાં ચિન્હ હરેક ચહેરાપર માલમ પડેછે, ઘરનાં સર્વ માણસ કમર બાંધીને, ખાસડાં પગમાં પહેરીને, કાઠી હાથમાં લઇને ઉભાં રહ્યાં છે અને હલવાનનું સેકેલું માંસ ખાયછે.

આવી ભયંકર રાતે આટલી બધી સાંત્તિનું કારણ શું હોઈ શકે? તેઓ સર્વ જવાબ આપેછે કે ''અરે અમારી કુચને વાસ્તે, માત્ર, અમે **યહોવાના** હુકમની વાટ જોઇયે છિયે અને જે વખત તે હુકમ અમને મળશે તેજ વખતે મકરદ-

મના ઘાતકી ફટકાને અને મીસરની સર્વ ગુલામીને અમો છેલ્લી સલામ કરીશું !"

"પણ સબર કરો ! શું તમને યાદ નથી કે આજ રાતે મીસર પર ઇનસાફ આવનાર છે?"

"ખરી વાત, એ અમે જાણિયે છિયે; પણ અમારો પ્રથમ જણિત દીકરો સહિ સલામત છે. અમારા દેવની મરજી પ્રમાણે લોહી છાંટવામાં આવેલું છે."

આપણે જવાબ આપીએ છિયે કે "એજ પ્રમાણે પડોસને ઘેર પણ લોહી છાંટેલું છે, પણ તેઓતો બધાં દુઃખી છે. કેમકે તે સર્વને સહિ સલામતીની ખાતરી નથી."

ત્યાંનો પ્રથમ જણિત દીકરો દૃઢતાથી જવાબ આપેછે કે **પણ અમારી પાસે છાંટેલા લોહી કરતાં વિશેષ વાત છે. એ સંબંધી દેવનું અચૂક વચન અમારી પાસે છે. દેવે કહ્યું છે કે ને હું તે રકત દેખીશ ત્યારે તમારો નિસ્તાર કરીશ." બહાર છંટાએલા લોહી પર દેવ સંતોશ છે અને તેના વચન પર આધાર રાખીને ઘરની અંદર અમો ખુશી આનંદમાં છિયે."**

છંટાએલું લોહી અમને સહિસલામતી આપેછે. દેવના મુખનું વચન અમને આ વાતની ખાતરી પમાડે છે.

છંટાએલું લોહી જે સહિસલામતી અમને આપે છે તે કરતાં વિશેષ સહિસલામતી બીજી શી વાત અમને આપી

શકે, અથવા દેવનું બોલેલું વચન જે ખાતરી અમને આપે છે તે કરતાં બીજી શી વાત અમને વધારે ખાતરી પમાડી શકે? કોઇ નહિ, કોઇ નહિ.

હવે હે વાંચનાર, હું તમને એક સવાલ કરૂં છું કે "તમારા ધારવા પ્રમાણે આ બે ઘરમાંનું કયું વધારે સહિ-સલામત હતું?

શું તમે એમ કહોછો કે, બીજું ઘર કેમકે ત્યાં સર્વે સુખમાં હતાં? નહિ, જો એમ કહેતા હો તો તમે ભૂલ કરો છો.

બન્ને ઘર સરખી રીતે સહિસલામત છે.

તેઓની સહિસલામતી તેઓના **મનની અંદરના** વિચારોની હાલતપર આધાર નથી રાખતી પણ બહાર છંટાએલા લોહી વિશે જે દેવનો વિચાર તેપર આધાર રાખે છે.

હે વહાલા વાંચનાર જો તમારે પોતાના આશીર્વાદની ખાતરી પામવી હોય તો મનની અંદરની લાગણીઓની ચળીત સાક્ષિપર ભરોસા ના રાખો પણ દેવના વચનની અ-ચૂક સાક્ષિપર ધ્યાન આપો.

"હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, મારા પર જે વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે." યોહાન ૬; ૪૭.

સર્વેની સમજણમાં આવે એવો એક સાદો દાખલો હું આપીશ. ધારો કે કોઇ એક ગામડાના ખેડુતને પોતાના ઢોરને વાસ્તે બીડના એક ઘાસના નાના ટુકડાની જરૂર છે. તેના સાંભળવામાં આવે છે કે તેના પોતાના ઘરની પાસે એક

સાહેબને એક જમીનનો ટુકડો વેચવાનો છે. આ વાત સાંભળીને આ ખેડુત તે સાહેબપર આ ઘાસના ટુકડાને વાસ્તે અરજીને વસીલે માગણી કરે છે. કેટલાક વખત સુધી તેને કંઈ જવાબ મળતો નથી. એક પ્રસંગે તેનો એક પડોસી તેને ત્યાં આવે છે અને તેને કહે છે કે "મને ખાતરી છે કે એ ખેતર તમને મળશે. શું તમને યાદ નથી કે ફલાણે નાતાલને દહાડે તેણે તમારે વાસ્તે સરસ સીકાર મોકલ્યો હતો અને તેને બીજે દીવસે જ્યારે તેઓ ગાડીમાં બેસીને જતા હતા ત્યારે તમને સલામ કરી હતી?" આવા આવા શબ્દોથી ખેડુતના મનમાં ખરી આશા ઉત્પન્ન થાય છે.

બીજે દીવસે એક બીજો પડોસી તેને મળે છે અને વાતચિત કરતાં કહે છે કે "હું ધારૂંછું કે એ ઘાસનું ખેતર તમને મળે એ સંભવિત નથી. ફલાણા સાહેબે એ ખેતરની માગણી કરી છે અને તમને નિશ્ચય માલમ હશે કે એ સાહેબને ખેતરના માલીક જોડે ભારે દોસ્તી છે અને તે વારંવાર તેમને મળવા જાય છે-ઈત્યાદિ." આવી વાતોથી બીચારા ખેડુતની ભારે આશાઓ જમીનદોસ્ત થાય છે અને સાબુના પરપોટાની માફક ફુટી જાય છે. એક દીવસ તે ધારે છે કે ખેતર મને મળશે અને બીજે દહાડે તે ભારે શકમાં પડે છે.

એટલામાં ટપાલવાળો આવે છે અને તેને કાગળ આપે છે. કાગળ ફોડતી વખતે ખેડુતનું હૃદય ધડકે છે કેમકે સરનામાથી તેને માલમ પડે છે કે અક્ષર ખેતરના માલીકના છે. ખરી જ્યારે તે કાગળ વાંચેછે અને ફરી વાંચે છે ત્યારે તેના

ચેહેરાપરની સર્વ ચિંતા અદૃષ્ય થાય છે અને તેની જગ્યાપર આનંદનો પ્રકાશ ચમકેછે.

તે પોતાની સ્ત્રીને ખુશીના જોશમાં કહે છે કે "કામ નક્કિ થયું છે. શક અને બીક ગયાં છે અને હવે કંઇપણ ચિંતા કરવાની જરૂર નથી. "જમીનનો માલીક કહે છે કે તમારે જ્યાં લગી ખેતર જોઇતું હોય ત્યાં લગી હું તમને ઘણીજ સસ્તી કિંમતે આપું છું. માલીકનો જવાબ મારે વાસ્તે બસ છે. મારે હવે કોઇ માણુસના મત વિશે પરવા નથી. તેનું વચન બધી વાતનો ફેસલો કરે છે."

આ ગરીબ ગભરાએલા ખેડુતની માફક કેટલા બધા માણુસોની હાલત જોવામાં આવે છે. તેઓ મનુષ્યોના મતથી તથા પોતાના કપટી હૃદયના વિચારો તથા લાગણીઓથી ડોલમડોલા થાય છે અને ગભરાટમાં રહે છે. શક અને અસ્થિરતાની જગ્યા નિશ્ચયતા ક્યારે લે કે માત્ર જ્યારે મનુષ્ય દેવના વચનને દેવનું વચનજ ગણે. દેવ જ્યારે બોલે છે, ગમે તો તે અવિશ્વાસીને અપરાધી ઠરાવવાને બોલે કે પછી વિશ્વાસીના તારણના સંબંધમાં બોલે ત્યારે ખચીતા ખચીત નિશ્ચયતા અને ખાતરી હોવાં જોઇએ.

"હે પ્રભુ તારી વાત આકાશમાં સદા સ્થાપિત છે." ગીત ૧૧૯; ૮૯; જે દેવના વચનને સાદા દિલથી માને છે તેને વાસ્તે દેવનું વચન બધી વાતનો ફેસલો કરે છે.

"શું તેણે કહ્યું છે, ને ન કરે ? શું તે બોલ્યો છે, ને તે સ્થાપે નહિ ?" ગણના ૨૩; ૧૯.

"મારે કોઇ બીજી દલીલ નથી જોઇતી,
મારે કોઇ બીજો પુરાવા નથી જોઇતો,
બસ છે કે ઇશુ મરણ પામ્યો,
અને તે મારે વાસ્તે મરણ પામ્યો."

વિશ્વાસી આ વાતમાં આ ઉમેરો કરી શકે છે કે
"અને દેવ એમ કહેછે"

"પણ મને શી રીતે ખાતરી થઇ શકે કે મારો વિશ્વાસ ખરો વિશ્વાસ છે ?"

વારૂ, આ સવાલનો માત્ર આજ જવાબ હોઇ શકે છે એટલે ખરા પુરૂષ એટલે દેવના ધન્યવંત પુત્ર ઉપર શું તમારો વિશ્વાસ છે ?"

તમારો વિશ્વાસ કેટલો છે એ વિશે સવાલ નથી પણ સવાલ એ છે કે જે પુરૂષપર તમે વિશ્વાસ કરો છો તે ભરોસા લાયક છે કે નહિ ? એક માણુસ બુડતા માણુસની માફક ખ્રીસ્તને પકડે છે, બીજો માણુસ માત્ર તેના કપડાની કોરને અડકે છે પણ આ માણુસોમાં એક માણુસની સહિસલામતી બીજાના કરતાં કંઇ વિશેષ નથી. એ બન્નેને આ વાતની શોધ લાગી છે કે તેઓના પોતામાં ભરોસો કરવા લાયક કંઇ નથી. તેઓ કહે છે કે માત્ર ખ્રીસ્તપર સહિસલામતીથી આમો ભરોસો રાખિયે છિયે, તેના વચનપર અમો ટેકિ છિયે અને તેના સંપૂર્ણ કરેલા કામની સદા ટકનાર અસર પર વિશ્વાસથી આરામ કરિયે છિયે. તેનાપર વિશ્વાસ કરવો તે આજ છે. "હું તમને ખચીત ખચીત કહું છું કે, મારાપર

જે વિશ્વાસ કરે છે, તેને અનંત જીવન છે." યોહાન ૬; ૪૭.

ત્યારે હવે હે મારા વાંચનાર, ખાતરી કરીલો કે તમારો વિશ્વાસ તમારાં સુધરેલાં કામ, તમારી ધર્મ ક્રીયાઓ, ધર્મના જોશમાં તમે હો ત્યારે જે તમારો ધર્મનો ભાવ તે પર, બચપણથી નીતિને લગતી તમારી કેળવણી અને એવી બીજી બાબતોપર ના હોય. આ સર્વ બાબતોપર અથવા તેમાંની હર કોઈ બાબતપર તમારો મજબુત વિશ્વાસ હોય અને તમે હમેશને વાસ્તે નાશ પામો, એ સાફ શક્ય છે. દેહમાં અભિમાન કરવાથી પોતાને ના ભૂલાવો. ખ્રીસ્તપર નબળામાં નબળો વિશ્વાસ તમને સદાકાળનું તારણ બક્ષે છે. તે ઉપરાંત હર કોઇ બીજી બાબત ઉપર તમારો મજબુતમાં મજબુત વિશ્વાસ એ દિલની ઠગાઇ છે. અનંત નાશના ખાડા ઉપર દુષ્મનની ગોઠવેલી પાંદડાની કુમળી ડાળીઓની ઠગાઇ જેવી આ ઠગાઇ છે.

સુવાર્ત્તામાં દેવ માત્ર તમારી આગળ પ્રભુ ઇશુ ખ્રીસ્તને લાવે છે અને તમને કહેછે કે "આ મારો વાહાલો પુત્ર છે જેના પર હું બહુ સંતુષ્ટ છું." તે કહે છે કે "તેના દિલની વાત પર તમે પૂરો વિશ્વાસ કરો અને તમે નુકસાન પામ્યા વગર પોતાના દિલપર ભરોસો કરી શકતા નથી."

હે ધન્યવંત, ત્રીધન્ય પ્રભુ ઇશુ, કોણ તારા નામ પર ભરોસો ન કરશે અને તારા નામને ન સ્તવશે?

એક વખત એક દીલગીર ચેહેરાવાળી સ્ત્રીએ મને કહ્યું કે 'ખચિત હું તેના પર વિશ્વાસ કરૂંછું', પણ જો કોઇ મને પુછે કે શું તમારૂં તારણ થયું છે તો હા કેહેવું મને

ગમતું નથી કેમકે મને બીક લાગેછે કે કદાસ હું જુઠું બોલતી હોઉં." આ જુવાન બાયડી એક કસાઇની દિકરી હતી અને જે વખતે હું તેની જોડે વાત કરતો હતો ત્યારે તેનો બાપ બજારમાં ગેટાં વેચાતાં લેવા ગયો હતો. હવે મેં તેને કહ્યું કે "ધારો કે તમારો બાપ જ્યારે ઘેર આવે ત્યારે તમે એમને પુછો કે, બાપા, આજ તમે કેટલાં ગેટાં ખરીદ્યાં અને તે તમને જવાબ દે કે, દસ. થોડીવાર પછી એક માણસ દુકાન પર આવે છે અને તમને પુછે છે કે "તમારા બાપે કેટલાં ગેટાં ખરીદ કર્યાં?' અને તમે જવાબ આપોછો કે 'હું કેહેવા ચાહતી નથી, કેમકે મને બીક લાગેછે કે કદાસ હું જુઠું બોલું!" તેની મા જે તે વખત પાસે ઉભી હતી તેણીયે વ્યાજબી ગુસ્સાથી કહ્યું કે "પણ એમ કેહેવાથી તો તું પોતાના બાપને જુઠા ઠરાવીશ."

હવે વાહાલા વાંચનાર, અહીંયાં શું તમે નથી જોતા કે આ ભલા ઇરાદા વાળી જુવાન બાઇ હકિકતમાં ખ્રીસ્તને જુઠો ઠરાવતી હતી એવું કહીને કે "હું દેવના પુત્ર પર વિશ્વાસ કરૂં છું અને તે મને કહે છે કે તને અનંત જીવન છે પણ મને અનંત જીવન છે એવું કેહેવાનું મને ગમતું નથી કેમકે મને બીક લાગે છે કે રખેને હું જુઠું બોલતી હોઊં." આ કેવી ભારે હઠીલાઇ!

બીજો માણસ કહે છે કે "પણ મને શી રીતે ખાતરી થાય કે હું ખરી રીતે વિશ્વાસ કરૂં છું? મેં વારંવાર જોઇએ તેટલો વિશ્વાસ કરવાને પ્રયત્ન કર્યું છે અને એ વિશ્વાસ

મારામાં છે કે નહિ તે જોવાને મેં પોતામાં નજર કરી છે પણ જેમ જેમ વિશેષ હું મારા વિશ્વાસ તરફ નજર કરૂં છું તેમ તેમ તે મને થોડો માલમ પડે છે."

આહા! મીત્ર, એ વિશ્વાસને ખોળવાને તમે અવળી બાજુ તરફ જુઓ છો અને વિશ્વાસ કરવાને જે તમે પ્રયત્ન કરોછો તેથી સાફ માલમ પડે છે કે તમે ભૂલ ભરેલા રસ્તાપર છો.

જે હું તમારા દિલમાં ઉતારવા માગુ છું તેનો બરોબર ખુલાસો તમારી આગળ કરવાને હું એક બીજો દાખલો તમને આપીશ.

ધારો કે તમે એક સાંજે તમારી શાંત્ત સીગડીની પાસે બેસીને તાપો છો. એ વખતે એક માણુસ તમારી પાસે આવે છે અને કહે છે કે આજ રાત્રે રેલવેપર સ્ટેશન માસ્તર કપાઇ ગયો છે.

હવે વાત એવી છે કે, આ માણુસ એ જગ્યાએ પોતાના મહા અપ્રમાણીકપણાના કારણથી અને પડોસમાં એક ભારે હિંમતવાન જુઠો હોવાના કારણથી પંકાએલો છે.

શું તમે એ માણુસનો ભરોસો કરો છો અથવા તેનો ભરોસો કરવાનું પ્રયત્ન કરો છો?

તમે કહોછો કે " અલબતા નહિ. "

"મને કહો કે કેમ નહિ!"

"આહા! એનો વિશ્વાસ કેમ ના કરણે એ તો સારી રીતે મને માલમ છો"

"પણ મને કહો કે તમને શી રીતે માલમ પડે છે કે તમે તેની વાત નથી માનતા. શું અંદર તમારા વિશ્વાસને અથવા લાગણીઓને જોવાથી?"

તમે જવાબ આપોછો કે "નહિ, જે માણસ સંદેશો લાવે છે તેના વિશે હું વિચાર કરૂં છું."

એટલામાં ત્યાં એક પડોસી આવી પડે છે અને કહેછે કે "આજ રાતે માલગાડી સ્ટેશન માસ્તરપર થઇને ચાલી ગઇ અને તરતજ તેજગ્યાપર સ્ટેશન માસ્તરની ફુંક નિકળી ગઇ." તેના ગયા પછી હું તમને ધિરેથી કહેતાં સાંભળુંછું કે, "હવે આ વાત હું થોડી ઘણી માનું છું કેમકે મને યાદ છે કે જો કે આ માણુસને નાનપણુથી હું ઓળખું છું તો પણ એણે માત્ર એકજ વખત મારી જોડે ઠગાઇ કરી છે."

પણ વળી હું તમને પુછું છું કે "તમે થોડો ઘણો જે તેનાપર ભરોશો રાખો છો તે આ વખતે શું તમે તમારા વિશ્વાસ તરફ નજર કરવાથી કરોછો?"

તમે કહો છો કે "નહિ, મને ખબર આપનારની ચાલ ચલણુપર હું વિચાર કરૂં છું."

વારૂ, આ માણુસ ત્યાંથી ચાલ્યો જાય છે કે તરતજ એક ત્રીજો માણુસ કોટડીમાં દાખલ થાય છે અને પહેલાના જેવીજ દિલગીરી ભરેલી ખબર લાવે છે. પણુ આ વખત તમે કહો છો કે "હવે, જોન તમારી વાત તો હું માનું છું. તમે મને કહોછો માટે હું એ વાત માની શકું છું'.

ફરી હું મારો સવાલ તમારી આગળ લાવું છું. યાદ

રાખો કે આ વખત એ તમારાજ સવાલની નકલ છે. "તમને શી રીતે માલમ પડેછે કે તમે એવી દૃઢતાથી તમારા દોસ્ત જોનની વાત માનો છો?"

તમે જવાબ આપોછો કે "જોન કોણ અને કેવો છે તેના કારણથી. તેણે મને કદિ ઠગ્યો નથી અને તે મને કદિ ઠગશે એવું પણ મારી ધારણામાં નથી."

વારૂ ત્યારે એક જે સૂવાર્ત્તાની ખબર મારી પાસે લાવે છે તેના કારણથી હું જાણુછું કે હું સૂવાર્ત્તાપર વિશ્વાસ કરૂછું. "જો આપણે માણસોની સાક્ષી માનિયે છિયે તો એ કરતાં દેવની સાક્ષી મોટી છે, કાંજે દેવે પોતાના પુત્ર સંબંધી જે સાક્ષી આપીછે તે એજ છે. જે દેવના પુત્રપર વિશ્વાસ રાખેછે તેને પોતામાં સાક્ષી છે; **જે દેવપર વિશ્વાસ કરતો નથી તેણે તેને જુઠો પાડયો છે** કેમકે દેવે પોતાના પુત્ર વિષે જે સાક્ષી આપીછે, તે સાક્ષીપર તેણે વિશ્વાસ કર્યો નથી યોહાન ૫. ૯, ૧૦. "ઈબ્રાહીમે દેવપર વિશ્વાસ કીધો ને તે તેને સારૂ ન્યાયપણાને અર્થે ગણાયો." રૂમી ૪; ૩.

એક વખત એક ગભરાએલા માણસે ખ્રીસ્તના એક શેવકને કહ્યું કે "અરે સાહેબ, હું વિશ્વાસ કરી શકતો નથી!" તેના જવાબમાં ઉપદેશકે ડહાપણથી અને શાંત્તપણાથી જવાબ આપ્યો કે "ખરેખર એ કોણ છે કે જેનાં વચન તમે માની શકતા નથી?" આ સવાલે ભ્રમ તોડયો. તે એમ સમજતો હતો કે વિશ્વાસ એક એવી ચિજ છે કે જેનું વર્ણન કરી શકાય નહિ અને હું આકાશને વાસ્તે લાયક છું એવી

ખાતરી પામવાને મારા પોતાના દિલમાં કંઇક એવી ખાતરીની લાગણી હોવી જોઇએ; પરંતુ વિશ્વાસ હમેશાં બહાર એક **જીવતા પુરૂષ અને તેના સંપૂર્ણ કરેલા કામ** તરફ નજર કરેછે અને બન્ને વિશે વિશ્વાસુ દેવની સાક્ષી સાંત્તપણાથી સાંભળે છે.

બહાર નજર કરવાથી અંદર શાંત્તિ ઉત્પન્ન થાયછે અથવા બહારની નજર દિલની અંદર શાંત્તિ લાવે છે. જ્યારે કોઇ માણસ પોતાનું મોહો સૂરજ તરફ કરેછે ત્યારે તેનો છાંયો તેની પછવાડે જાયછે. એકજ વખતે તમો પોતા તરફ તથા આકાશમાં મહિમાવાન ખ્રીસ્તની તરફ જોઇ શકતા નથી.

આ પ્રમાણે આપણને માલમ પડયું છે કે દેવનો ધન્યવંત પુત્ર મારા વિશ્વાસને જીતી લે છે. તેનું સંપૂર્ણ કરેલું કામ હમેશાંને વાસ્તે મને સહિસલામતી પમાડે છે. જેઓ દેવ પર વિશ્વાસ કરેછે તેઓના સંબંધમાં દેવનું વચન મને અચળ નિશ્ચયતા આપે છે. ખ્રીસ્ત અને તેના કામમાં હું **તારણનો માર્ગ** જોઉંછું અને દેવના વચનમાં હું **તારણનું જ્ઞાન** જાણુંછું

વાંચનાર કદાપિ કહેશે કે "જો મને તારણ મળ્યું છે તો મારો અનુભવ ડામાડોલ કેમ છે? વારંવાર આનંદ તથા દિલાશો મારી પાસેથી કેમ જતો રહે છે અને મને તારણ મળ્યું ત્યાર પહેલાં જેવો હું હતો તેવો કંગાલ અને નિરાશ હું કેમ રહુંછું?" વારૂ આનો જવાબ આપણી ત્રીજી વાતમાં આવશે એટલે **તારણના આનંદમાં**.

તારણનો આનંદ.

પ્રભુનું શાસ્ત્ર વાંચવાથી તમને માલમ પડશે કે જ્યારે ખ્રીસ્તના કામથી તમારૂં તારણ થયું છે અને દેવના વચનથી તમારામાં નિશ્ચયતા ઉત્પન્ન થઇ છે ત્યારે ફક્ત પવિત્રાત્મા જે હરેક તારણ પામેલાના શરીરમાં વસ્તી કરેછે તેનાથીજ દિલાસો તથા આનંદ તમારો વાંટો થાયછે,

હવે તમારે યાદ રાખવું જોઇએ કે હરેક તારણ પામેલા માણસમાં તારણ પામ્યા પછી પણ દેહ રહેછે. દેહ એટલે દુષ્ટ સ્વભાવ જે સહિત પ્રાણિક માણસની માફક તે પેદા થયો; અને જ્યારે તે પોતાની માના ખોળામાં લાચાર બાળકની માફક પડી રહેતો હતો ત્યારે પણ કદાસ આ દુષ્ટ સ્વભાવ જાહેર થતો હતો. વિશ્વાસીમાં પવિત્રાત્મા દેહને વિરૂદ્ધ લડે છે અને હેતુ, વચન કે કૃત્યમાં તેની હરેક હીલચાલ પર તે દુઃખી થાય છે. જ્યારે તે પ્રભુને લાયક ચાલેછે ત્યારે પવિત્રાત્મ તેના આત્મામાં પોતાનાં ધન્યવંત ફળ એટલે "પ્રીતિ, આનંદ, શાંત્તિ વિગેરે" ગલા ૫; ૨૨. ઉત્પન્ન કરેછે જ્યારે તે દેહની તથા દુનિયાંની ઇચ્છા પ્રમાણે ચાલેછે ત્યારે પવિત્રાત્મા દિલગીર થાયછે અને આ ફળ પોતાના દરજ્જામાં ઓછાં થતાં જાયછે.

તમે જેઓ દેવના પુત્ર પર વિશ્વાસ કરોછો તેઓને વાસ્તે આ વાતોને હું નિચે પ્રમાણે ગોઠવું છું.:—

ખ્રીસ્તનું કામ અને તમારૂં તારણ	}	સંગાતે કાયમ રહેછે અથવા સંગાતે નાશ પામેછે.

તમારી ચાલચલણ અને તમારો સુખાનુભવ	}	સંગાતે કાયમ રહેછે અથવા સંગાતે નાશ પામેછે

જ્યારે ખ્રીસ્તનું કામ નાશ પામેછે (અને પ્રભુની સ્તુતી થાઓ કે તે કદિ નિરર્થક નહિ થશે, કદિ નાશ નહિ પામશે) ત્યારેજ તમારૂં તારણ તેની સાથે તુટી પડશે.

પુરાતન શિષ્યો વિશે એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે "ત્યારે આખા યહુદા, તથા ગાલીલ, તથા સમારીઆમાંની મંડળીઓને શાંત્તિ થઇ, ને તેઓ દૃઢ થઇને પ્રભુના ભય તથા પવિત્રાત્માના દિલાસાએ ચાલતાં વધી ગઇ." પ્રેરિ ૯; ૩૧.

વળી પ્રેરિ ૧૩; ૫૨ મી કલમમાં આપણે વાંચિયે છિયે કે "ને શિષ્યો આનંદે તથા પવિત્ર આત્માએ ભરાયલા હતા."

તારણ પામ્યા પછી મારો આત્મિક આનંદ મારી ચાલચલણના આત્મિકપણાના પ્રમાણ પ્રમાણે થશે.

હવે શું તમે તમારી ભૂલ જુઓ છો ? સુખાનુભવ અને સહિસલામતી જે એક બીજાથી બિલકુલ જુદાં છે તેઓને તમે ભેળશેળ કરોછો. જ્યારે સ્વદમન ન કરવાથી, મિજાજ ખોવાથી, દુનિયાની બાબતોમાં હદપાર ગુંથાવાથી તમે પવિત્રાત્માને દિલગીર કરોછો અને પોતાનો આનંદ ખુઓ છો ત્યારે તમે ધારોછો કે તમારી સહિસલામતીને ખલેલ પહોંચ્યું છે. પણ એની એજ વાત ફરી હું કહું છુ કે,

તમારે વાસ્તે ખ્રીસ્તે જે કામ કર્યું છે તેપર તમારી સહિસલામતી આધાર રાખે છે.

તમને જે દેવનું વચન અપાએલું છે તેપર તમારી નિશ્ચયતા અથવા ખાતરી આધાર રાખે છે.

તમારામાં જે પવિત્ર આત્મા વસેછે તેને દિલગીર ન કરવાપર, તમારો સુખાનુભવ આધાર રાખે છે.

તમે દેવનાં છોકરાંની પદવી પર હોવા છતાં જ્યારે પવિત્રાત્મા દિલગીર થાય એવું કંઇ કામ કરો ત્યારે બાપ તથા પુત્રની સાથેનો તમારો મેળાપ તે વખતે હકિકતમાં બંધ થાયછે અને ફક્ત જ્યારે તમે પોતાનો ઇનસાફ કરો અને તમારાં પાપ કબુલ કરો ત્યારેજ મેળાપનો આનંદ ફરી તમને પ્રાપ્ત થાય.

ધારો કે તમારો દીકરો કંઇકિ ના લાયક કામ કરવાંના કારણથી કસુરવાર થએલો છે. તેનું મોહોડુંજ તેનો વાંક બતાવી આપે છે. થોડી વાર ઉપર તે તમારી જોડે વાડીની આસપાસ ફરતો હતો, જેનાં વખાણ તમે કરતા હતા તેનાં વખાણ તે કરતો હતો, જેમાં તમે આનંદ માનતા હતા તેમાં તે આનંદ માનતો હતો, મતલબ એ કે તે તમારી જોડે મેળાપમાં હતો. તમારી દિલની લાગણીઓ તથા તમારા વિચારો જોડે તેના વિચારો મળતા આવતા હતા.

પણ હવે આ સર્વ બદલાઇ ગયું છે અને એક ખરાબ, અણકહાગરા છોકરાની માફક તે એક ખુણામાં ઉભો છે જાણે કે તે એક દુઃખનું પુતળું ના હોય.

તમે તેને કહોછો કે જોતું બરતાવ્યો કરીને તારી કસુર

કબુલ કરશે તો તને નિશ્ચય માફી મળશે; પણ તે પોતાની મગરૂરી અને આડાઈના કારણની ડુસકાં ભર્યા કરે છે.

થોડીવાર પર જે તેને આનંદ હતો તે ક્યાં ગયો? તમામ જતો રહ્યો છે. શા માટે? કેમકે તમારી અને તેની વચેનો મેલાપ તુટી ગયો છે.

થોડીવાર ઉપર તમારી અને તમારા દીકરાની વચ્ચે જે સગપણ હતું તેનું શું થયું છે? શું તે પણ જતું રહ્યું છે? શું તે પણ તુટી ગયું છે અથવા બંધ પડી ગયું છે? બચીત નહિ.

તેનુ સગપણ તેના જન્મપર આધાર રાખેછે.
તેનો મેળાપ તેની વર્તણુકપર આધાર રાખેછે.

પણ એટલામાં એકદમ ભંગિત ઇચ્છા અને ભંગિત દિલ સહિત તે તમારી પાસે આવેછે અને આદિથી અંત સુધી તે પોતાનો વાંક કબુલ કરેછે જેથી તમને માલમ પડેછે કે તમારી માફકજ તે અણુકહ્યાગરાપણાને તથા આડાઇને તુચ્છ કરેછે. આ વાતને લીધે તમે તેને પોતાના ખોળામાં લોછો અને તેને વારંવાર ચુંબન કરોછો. હવે તેનો આનંદ યથાસ્થિત થયોછે કારણ એ છે કે તમારી જોડેનો મેળાપ તેને પાછો મળ્યો છે.

યુરીયાની સ્ત્રીની બાબતમાં જ્યારે દાવુદે ભારે પાપ કર્યું ત્યારે તેણે એમ ન કહ્યું કે "તારૂં તારણ મને પાછું આપ" પણ તેણે એમ કહ્યું કે "તારા તારણનો હર્ષ મને પાછો દે" ગીત ૫૧; ૧૨.

પણ આપણે પોતાનું ઉદાહરણ જરા વધારે લંબાવીએ.

ધારો કે જ્યારે તમારો દિકરો ખુણામાં ઉભોછે ત્યારે એવી બુમ પડેછે કે તમારા આખા ઘરને આગ લાગી છે. આ વખતે તમારા દિકરાનું શું થશે? બળતા પડતા ઘરમાં તેનો નાશ થઇ જવાને શું તમે તેને છોડી દેશો! કદિ નહિ. એ વાત અશક્ય છે.

કદાચ પેહેલ વેહેલાં તમારા દિકરાનેજ તમે ઉપાડી લેશો.

આહા! ખરી વાત છે. તમે પોતેજ જાણો છો કે સગપણનો પ્યાર એ એક વાત છે અને મેળાપનો આનંદ એ બિલકુલ જુદીજ વાત છે.

હવે જ્યારે વિશ્વાસી માણુસ પાપ કરે છે ત્યારે થોડીવારને વાસ્તે મેળાપ બંધ રહે છે અને જ્યાં લગી ભંગિત દિલથી તે બાપની પાસે ના આવે અને પોતાનાં પાપ કબુલ ના કરે ત્યાં લગી તેનો આનંદ તેની પાસેથી દૂર રહે છે.

પછી દેવને દેવના વચન પ્રમાણે વિશ્વાસુ ગણવાથી તેને માલમ પડેછે કે ફરી તેને તેનાં પાપની માફી મળીછે; કેમકે તેનું **વચન** સાફ કહેછે કે "જો આપણે આપણાં પાપ કબૂલ કરિયે, તો આપણાં પાપ માફ કરવા તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી શુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે," ૧ યોહાન ૧; ૯.

ત્યારે હવે હે દેવનાં વાહાલાં છોકરાં તમે હમેશાં આ બે વાત યાદ રાખો કે સગપણના બંધન સરખી કોઇ વાત મજબૂત નથી; અને મેળાપના બંધન સરખી કોઇ વાત નાજુક નથી.

જગતની અને નરકની જોડાયલી તાકત અને મસ્લહત સગપણના બંધનને તોડી શકનાર નથી પરંતુ મેળાપનું બંધન એક અશુદ્ધ હેતુ અથવા એક નકામા શબ્દથી તુટી જશે.

જો થોડી વારને વાસ્તે દુઃખનું વાદ્દલ તમારાપર આવી પડ્યું હોય તો દેવની આગળ નમ્ર થાઓ અને પોતાના માર્ગોની તપાસ કરો, અને જે ચોરે તમારો આનંદ તમારી પાસેથી છીનવી લીધો છે તે જ્યારે તમને મળે ત્યારે એકદમ તેને બહાર ખેંચી લાવો. દેવ તમારા બાપની આગળ તમારૂં પાપ કબુલ કરો અને તમારા આત્માની મંદ તથા બેપરવા હાલત જેણે ચોરને હરકત વગર તમારામાં દાખલ થવા દીધો તેને વાસ્તે ભારે સખતાઇથી પોતાનો ઇનસાફ કરો.

પણ તમારી સહિસલામતીને તમારા આનંદ જોડે કદિ કદિ ન મેળાવો.

વળી એમ ન ધારો કે દેવનો ઇનસાફ અવિશ્વાસીના માથા પર પડેછે તે કરતાં વિશ્વાસીના માથાપર કંઇ હલકી રીતે પડેછે. ઇનસાફની રાહે પાપનો ફેંસલો કરવાને તેની પાસે બે રસ્તા નથી. જેમ તે પોતાના પ્રીય પુત્રને રદ કરનારના પાપને સજા આપ્યા વગર જવા દઇ શકતો નથી તેમ તે વિશ્વાસીનાં પાપને ઇનસાફને તાબે કર્યા વગર છોડશે નહિ. પણ આ બે વાતોની વચમાં એક મોટો ફરક છે એટલે વિશ્વાસીનાં સર્વ પાપ દેવને માલુમ હતાં અને તે સર્વ જ્યારે દેવનો હલવાન કાલવરીની ટેકરી ઉપર વધસ્તંભે લટકયો ત્યારે તેના માથાપર મુકવામાં આવ્યાં હતાં. તે વખતે અને તેજ જગ્યાએ વિશ્વાસીના પાપનો મોટો મુકરદમો કે કેસ રજુ કરવામાં આવ્યો

અને તેનો ફેસલો મુકવામાં આવ્યો કેમકે ઇનસાફ વિશ્વાસીના માથાપર પડવાને બદલે તેના ધન્યવંત બદલીપર જોશભેર પડયો. “ લાકડાપર તેણે પોતે પોતાના શરીરમાં આપણાં પાપ માથે લીધાં. ૧ પીતર ૨; ૨૪.

જેઓ ખ્રીસ્તને તુચ્છ કરે છે તેઓને પોતાનાજ પંડમાં હમેશને વાસ્તે અગ્નિકુંડમાં પોતાનાં પાપનો બોજ ઉઠાવવો પડશે. હવે જ્યારે તારણ પામેલો માણસ ચુક કરે છે ત્યારે પાપનો મુક્દમો તેની સામે લાવી શકાય નહિ કેમકે ન્યાયધિસે પંડે હમેશને વાસ્તે વધસ્તંભપર તેનો ફેસલો કરી દીધેલો છે. પણ જેટલીવાર તે પવિત્રાત્માને દિલગીર કરે છે તેટલીવાર મેળાપનો મુક્દમો પવિત્રાત્મા તેના દિલમાં ઉભો કરે છે.

વળી એક બીજો દાખલો હું તમને આપીશ. ધારો કે એક સુંદર ચાંદયણી રાત છે. પુનમનો ચંદ્ર હમેશના ચળકાટ કરતાં વધારે જોશથી ચમકે છે. એક માણસ એક ઉંડા શાંત્ત કુવામાં ધારીને જોઇ રહ્યો છે. કુવામાં તે ચંદ્રનું પ્રતિબીંબ જુએ છે અને પાસે ઉભા રેહેનાર દોસ્તને તે કહે છે કે “આજ રાત્રે ચંદ્ર કેવો સુંદર અને ગોળ દેખાય છે! કેવી શાંત રીતે અને દબદબાથી તે સફર કરે છે!” તે બોલી રહે છે એટલામાં એકદમ તેનો મીત્ર કુવામાં એક કાંકરો નાખે છે અને પછી તે એવી બુમ પાડે છે કે “ચંદ્ર તો ટુકડે ટુકડા થઇ ગયો છે અને સર્વ ટુકડા બિલકુલ અનિયમીત રીતે હાલ્યા કરે છે. ”

તેનો દોસ્ત અજાયબ પામીને કહે છે કે “આ કેવી ભારે બેવકુફી! ઉપર જુઓ, ચંદ્ર એક લગીર પણ બદલાયો નથી. જે કુવામાં તેનાં પ્રતિબીંબ પડયાં છે તેની હાલત બદલાઇ છે.

હવે હે વિશ્વાસી આ સાદી ઉપમાનો અર્થ આ પ્રમાણે છે. તમારૂં હૃદય કુવો છે. જ્યારે ભુંડાઇને કંઇ જગ્યા મળતી નથી ત્યારે દેવનો ધન્યવંત આત્મા ખ્રીસ્તના મહિમા અને ખ્રીસ્તની ઉત્તમતામાંથી લઇને તમને તમારા દિલાશા તથા આનંદને વાસ્તે સારી સારી વાતો જાહેર કરેછે. પણ જે વખત દિલમાં કાંઇક ખોટી ઇચ્છાને જગ્યા મળે છે અથવા હોઠથી કોઈ શબ્દ નીકળે છે કે જેનો ઇનસાફ કરાતો નથી કે એકદમ પવિત્રાત્મા કુવાને હલાવે છે. તમારા સારા અનુભવના ટુકડે ટુકડા થઇ જાય છે અને તમારામાં બેચેની અને ગભરાટ ઉત્પન્ન થાયછે. જ્યાં સુધી ભંગિત દિલથી દેવની આગળ તમારૂં પાપ કબુલ નહિ કરો અને આ પ્રમાણે મેળાપના શાંત્ત, કિમતી આનંદમાં ફરી એકવાર યથાસ્થિત ન થાઓ ત્યાં સુધી તમારી હાલત એવીને એવીજ રહેશે.

પણ જ્યારે આ પ્રમાણે તમારૂં હૃદય બેચેનીમાં છે ત્યારે શું મારે પુછવાની જરૂર છે કે **"શું ખ્રીસ્તનું કામ બદલાયું છે?"** નહિ, નહિ. તે વખત તમારૂં તારણ બદલાયું નથી. શું દેવનું વચન બદલાયું છે? ખચીત નહિ. તે વખત તમારા તારણની નિશ્ચયતાને કંઇજ ધક્કો લાગ્યો નથી.

ત્યારે શું બદલાયું છે? તમારામાં પવિત્રાત્માનું કાર્ય બદલાયું છે. ખ્રીસ્તના મહિમાની વાતો તમને જાહેર કરવાને બદલે અને તેની લાયકીના જ્ઞાનથી તમારા દિલને ભરવાને બદલે તે તમારૂં પાપ અને તમારી નાલાયકી તમારી આગળ લાવેછે. પવિત્રાત્માને પોતાનું અસલ કામ બંધ કરવું પડે છે તેથી પવિત્રાત્મા દિલગીર થયો છે.

સાફ કરેછે અને તેને વિરૂદ્ધ લડે છે
. એમ ના કરો ત્યાં સુધી તે તમારામાં
સો ઉત્પન્ન થવા દેતો નથી. જ્યારે તમે પો-
નિસાફ કરો અને તેને વિરૂદ્ધ થાઓ ત્યારેજ
મારો મેળાપ યથાસ્થિત થાય છે.
કે આપણે પોતાસંબંધી વધારે ને વધારે
આપણે દેવનો પવિત્રાત્મા જેણે આ-
ને સારૂ મુદ્રિત કીધા તેને ખેદિત કરિયે.

એક

પ્રીય વાંચનાર તમારો વિશ્વાસ ગમે તેવો નબળો હોય તોપણ ખાતરી રાખો કે જે **ધન્યવંતે** તમારા વિશ્વાસપર જીત મેળવી છે તે કદિ બદલાશે નહિ.

"ઇશુ ખ્રીસ્ત ગઇ કાલે તથા આજે તથા સદાકાળ તેવોને તેવોજ છે? હેબ્રુ ૧૩; ૮.

જે કામ તેણે સંપૂર્ણ કર્યું છે તે કદિ નહિ બદલાશે.

"દેવ જે સર્વ કરે છે તે **નિત્ય** રહેશે; તેમાં કંઇ વધારવાનું નથી ને તેમાંથી કંઇ ઘટાડવાનું નથી. "સભાશિક્ષક ૩; ૧૪.

જે વચન તે બોલ્યો છે તે કદિ ફરશે નહિ.

"ઘાસ સુકાઈ જાય છે ને તેનું ફુલ ખરી પડે છે, પણ પ્રભુનું વચન સદા રહે છે." ૧ પીતર. ૧, ૨૪, ૨૫.

આ પ્રમાણે મારા વિશ્વાસનું મૂળ, મારી સહિસલામતીનો પાયો અને મારી નિશ્ચયતાનો આધાર સરખી રીતે અનંતકાળ સુધી અચળ છે.

મારો પ્યાર વારંવાર હલકો
મારા આનંદની ઓટ અને ભરતી.
પણ **તેની** સંગાતેની મારી શાંતિ કદી
ચઢાવામાં કોઈ વિકાર કે બદલાણ થતું
હું બદલાઉંછું, **તે** બદલાતો નથી,
દેવનો ખ્રીસ્ત કદિ મરણ પામે
આરામની જગ્યા એ તેનો છે.
બંધન તે તેનું સત્ય છે અને મારું

એક વાર ફરી હું તમને સવાલ કરું છું કે "તમે કયા વર્ગમાં મુસાફરી કરો છો?" હું તમારી વિનંતી કરૂં છું કે તમે દેવની તરફ પોતાનું હૃદય ફેરવો અને તેને આ સવાલનો જવાબ આપો.

"હરેક માણસ જુઠું તોપણ દેવ સાચો મનાય." રૂમી. ૩; ૪.

"જેણે તેની સાહેદી માની છે, તેણે દેવ ખરો છે, એ વાતપર મોહોર કીધી છે." યોહાન ૩. ૩૩.

હે પ્રીય વાંચનાર આ મોટું તારણ પામવાની આનંદપૂર્વક ખાતરી હાલ તથા 'તે આવે ત્યાંસુધી' તમારી હો.

સમાપ્ત.